

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **63**

Ljubljana, četrtek **10.6.2004**

Cena **1540 SIT**

ISSN **1318-0576**

Leto **XIV**

DRŽAVNI ZBOR

2873. Zakon o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov (ZZRZI)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov (ZZRZI)

Razglašam Zakon o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov (ZZRZI), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 21. maja 2004.

Št. 001-22-122/04

Ljubljana, dne 31. maja 2004.

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O ZAPOSLOVANJU INVALIDOV (ZZRZI)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se ureja pravica do zaposlitvene rehabilitacije in nekatera vprašanja zaposlovanja invalidov ter določajo druge oblike, ukrepe in vzpodbude za njihovo zaposlovanje ter način njihovega financiranja.

(2) Ta zakon določa tudi vrste nadzora ter organe in institucije, pristojne za izvajanje tega zakona.

2. člen

(namen zakona)

Namen zakona je povečati zaposljivost invalidov in vzpostaviti pogoje za njihovo enakovredno udeležbo na trgu dela z odstranjevanjem ovir in ustvarjanjem enakih možnosti.

3. člen

(invalid)

Invalid oziroma invalidka (v nadaljnjem besedilu: invalid) je oseba, ki pridobi status invalida po tem zakonu ali po drugih predpisih, in oseba, pri kateri so z odločbo pristojnega organa ugotovljene trajne posledice telesne ali duševne okvare ali bolezni in ima zato bistveno manjše možnosti, da se zaposli ali ohrani zaposlitev ali v zaposlitvi napreduje (v nadaljnjem besedilu: invalid).

4. člen

(zaposlitvena rehabilitacija)

Zaposlitvena rehabilitacija so storitve, ki se izvajajo s ciljem, da se invalid usposobi za ustrezno delo, se zaposli, zaposlitev zadrži in v njej napreduje ali spremeni svojo poklicno kariero.

5. člen

(prepoved diskriminacije)

Prepovedana je neposredna in posredna diskriminacija pri zaposlovanju invalidov, v času trajanja zaposlitve in v zvezi s prenehanjem zaposlitve ter v postopkih po tem zakonu.

6. člen

(postopek uveljavljanja pravic)

(1) V postopku uveljavljanja pravic po tem zakonu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, če posamezna vprašanja v tem zakonu niso drugače urejena.

(2) Zahtevki, odločbe in pritožbe v postopkih za uveljavljanje pravic po tem zakonu so takse prosti.

7. člen

(uporaba drugih predpisov)

Za delovno pravni položaj ter pravice in obveznosti invalidov, ki izhajajo iz ureditve po tem zakonu, veljajo splošni predpisi na področjih delovnih razmerij, pokojninskega in invalidskega zavarovanja, varnosti in zdravja pri delu, zaposlovanja in zavarovanja za primer brezposelnosti ter drugih, če posamezna vprašanja v tem zakonu niso drugače urejena.

8. člen

(Inštitut Republike Slovenije za rehabilitacijo)

(1) Inštitut Republike Slovenije za rehabilitacijo (v nadaljnjem besedilu: Inštitut) opravlja naslednje naloge na področju zaposlitvene rehabilitacije:

– usklajuje in koordinira strokovni razvoj na tem področju,

- pripravlja standarde storitev zaposlitvene rehabilitacije,
- pripravlja standarde usposabljanj in znanj za strokovne delavce in izvajalce zaposlitvene rehabilitacije,
- pripravi metodologijo za ocenjevanje delovnih rezultatov zaposlenih invalidov in izvaja nadzor na tem področju,
- daje obvezno strokovno mnenje v primeru spora iz prvega odstavka 39. člena tega zakona,
- opravlja raziskovalno delo in
- opravlja druge naloge v zvezi z izvajanjem tega zakona na podlagi vsakoletnega programa dela.

(2) Naloge iz prvih štirih alinej prejšnjega odstavka se izvajajo kot javno pooblastilo. Sredstva za ta namen se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije.

9. člen

(strokovni delavci in sodelavci)

(1) Strokovni delavci oziroma strokovne delavke (v nadaljnjem besedilu: strokovni delavci) na področju zaposlitvene rehabilitacije in zaposlovanja invalidov so delavci z univerzitetno, visoko oziroma višjo strokovno izobrazbo medicinske, pedagoške, psihološke, sociološke, socialne ali druge ustrezne družboslovne usmeritve in znanji s področja rehabilitacije, zaposlovanja ali invalidskega varstva, pridobljenimi s specializacijo, dodatnim izobraževanjem ali usposabljanjem.

(2) Na področju zaposlitvene rehabilitacije in strokovne podpore pri zaposlovanju invalidov sodelujejo tudi strokovnjaki s področja tehnične ali druge ustrezne usmeritve.

(3) Podporne storitve invalidom v rehabilitaciji in zaposlitvi lahko nudijo tudi osebe, ki ne izpolnjujejo pogojev iz prvega in drugega odstavka tega člena, imajo pa certifikat o poklicni kvalifikaciji ali druga ustrezna dokazila o usposobljenosti za opravljanje takih del (strokovni sodelavci).

II. PRIDOBITEV STATUSA INVALIDA

10. člen

(pogoji za pridobitev statusa invalida)

(1) Status invalida po tem zakonu lahko pridobi oseba, ki:

- ni pridobila statusa invalida po drugih predpisih oziroma nima z odločbo pristojnega organa ugotovljenih trajnih posledic telesne ali duševne okvare ali bolezni ter zato bistveno manjše možnosti, da se zaposli ali ohrani zaposlitev,
- je prijavljena kot brezposelna oseba na Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje (v nadaljnjem besedilu: Zavod),
- je dopolnila starost 15 let oziroma ni stara več, kot je po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju pogoj za pridobitev pokojnine za najnižjo pokojninsko dobo in
- izpolnjuje merila, določena s tem zakonom.

(2) Ob izpolnjevanju pogojev iz prve, tretje in četrte alineje prejšnjega odstavka lahko pridobi status invalida po tem zakonu tudi oseba, ki je zaposlena.

11. člen

(merila za pridobitev statusa invalida)

Za pridobitev statusa invalida po tem zakonu morajo biti pri osebi ugotovljene:

- trajne posledice telesne ali duševne okvare ali bolezni,
- težave pri dejavnostih, ki vplivajo na njeno zaposljivost in
- ovire pri vključevanju v delovno okolje na način, kot ga opredeljuje mednarodna klasifikacija funkcioniranja, invalidnosti in zdravja.

12. člen

(pravilnik)

Minister, pristojen za invalidsko varstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, izda pravilnik, s katerim podrobneje opredeli vsebino meril za priznanje statusa invalida iz 11. člena tega zakona, meril za priznanje pravice do zaposlitvene rehabilitacije iz 14. člena tega zakona in meril za ocenjevanje zaposlitvenih možnosti invalidov iz 33. člena tega zakona na podlagi mednarodne klasifikacije funkcioniranja, invalidnosti in zdravja.

III. ZAPOSLOTVENA REHABILITACIJA

13. člen

(pravica do zaposlitvene rehabilitacije)

(1) Zaposlitvena rehabilitacija je pravica invalida do posameznih storitev iz 15. člena tega zakona v obsegu, na način in v trajanju, opredeljenem v rehabilitacijskem načrtu.

(2) Invalid lahko uveljavlja pravico do zaposlitvene rehabilitacije, če nima pravice do enakih storitev po drugih predpisih.

(3) Posamezne storitve zaposlitvene rehabilitacije lahko za invalida, ki pridobi pravico do poklicne rehabilitacije po drugih predpisih, uveljavlja pristojni izvedenski organ po postopku in na način, predpisan za pridobitev pravice do poklicne rehabilitacije.

(4) Posamezne storitve zaposlitvene rehabilitacije lahko za invalida uveljavlja tudi delodajalec. V tem primeru sklene z izvajalcem zaposlitvene rehabilitacije iz 18. člena tega zakona in invalidom pogodbo o izvajanju storitev zaposlitvene rehabilitacije, s katero dogovori medsebojne pravice in obveznosti.

14. člen

(merila za priznanje pravice do zaposlitvene rehabilitacije)

Merila za priznanje pravice do zaposlitvene rehabilitacije so:

- vpliv posledic telesne ali duševne okvare ali bolezni na posameznika,
- potrebe po storitvah zaposlitvene rehabilitacije kot delu celostne rehabilitacije pri posamezniku,
- možnost zaposljivosti s prilagoditvijo ali uporabo sodobnih tehnologij,
- ocena socialnega in delovnega okolja (socialne vloge posameznika) in
- druga merila, ki se oblikujejo po pravilih stroke.

15. člen

(storitve zaposlitvene rehabilitacije)

Vrste storitev zaposlitvene rehabilitacije so zlasti:

- svetovanje, vzpodbujanje in motiviranje invalidov k aktivni vlogi,
- priprava mnenja o ravni delovnih sposobnosti, znanj, delovnih navad in poklicnih interesov,
- pomoči pri sprejemanju lastne invalidnosti in seznanjanje o možnostih vključevanja v usposabljanje in delo,
- pomoči pri izboru ustreznih poklicnih ciljev,
- razvijanja socialnih spretnosti in veščin,
- pomoč pri iskanju ustreznega dela oziroma zaposlitve,
- analiza konkretnega delovnega mesta in delovnega okolja invalida,
- izdelava načrta prilagoditve delovnega mesta in delovnega okolja invalida,
- izdelava načrta potrebne opreme in sredstev za delo,
- usposabljanje na konkretnem delovnem mestu oziroma v izbranem poklicu,

- spremljanje in strokovna pomoč pri usposabljanju in izobraževanju,
- spremljanje invalida na delovnem mestu po zaposlitvi,
- sprotno ocenjevanje uspešnosti rehabilitacijskega procesa,
- ocenjevanje doseganja delovnih rezultatov zaposlenih invalidov in
- opravljanje drugih storitev zaposlitvene rehabilitacije.

16. člen

(pravice in obveznosti invalida v zaposlitveni rehabilitaciji)

Invalid, ki mu je priznana pravica do zaposlitvene rehabilitacije, ima naslednje pravice in obveznosti:

- pravico do storitev zaposlitvene rehabilitacije v skladu z odločbo in rehabilitacijskim načrtom,
- pravico in obveznost, da v zaposlitveni rehabilitaciji aktivno sodeluje,
- pravico do denarnih prejemkov iz 17. člena tega zakona,
- druge pravice in obveznosti, ki izhajajo iz načina in obsega izvajanja zaposlitvene rehabilitacije.

17. člen

(denarni prejemki iz naslova zaposlitvene rehabilitacije)

(1) Invalid, ki mu je priznana pravica do zaposlitvene rehabilitacije, ima pravico do denarnih prejemkov glede na vrsto, obseg in čas trajanja storitev, in sicer:

- plačila stroškov javnega prevoza za invalida in njegovega spremljevalca oziroma spremljevalko (v nadaljnjem besedilu: spremljevalec) v primeru, da ga potrebuje, če je invalidu priznana pravica do storitev iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste in desete alineje 15. člena tega zakona,
- plačila stroškov bivanja v višini največ 20% minimalne plače mesečno, če se storitve zaposlitvene rehabilitacije izvajajo več dni zaporedoma in če je otežen vsakodnevni prihod invalida k izvajalcu zaposlitvene rehabilitacije,
- denarnega prejemka za čas trajanja zaposlitvene rehabilitacije v višini 30% minimalne plače mesečno, če se storitve zaposlitvene rehabilitacije izvajajo v obsegu najmanj 100 ur in če invalid ni prejemnik denarnega nadomestila ali denarne pomoči po predpisih iz naslova pravic brezposelnih oseb ali denarnega nadomestila po predpisih iz naslova invalidskega zavarovanja.

(2) O pravicah iz prejšnjega odstavka odloča Zavod.

18. člen

(izvajanje zaposlitvene rehabilitacije)

(1) Zaposlitvena rehabilitacija se izvaja kot javna služba v okviru mreže izvajalcev zaposlitvene rehabilitacije, pri čemer se pri vzpostavitvi mreže upošteva število in potrebe invalidov glede na vrsto invalidnosti in regionalno pokritost z izvajalci storitev.

(2) V mrežo iz prejšnjega odstavka se vključijo javni zavodi ter druge pravne ali fizične osebe, ki izpolnjujejo pogoje, predpisane za izvajanje storitev zaposlitvene rehabilitacije. Fizične osebe in pravne osebe, ki niso javni zavodi, morajo za izvajanje storitev zaposlitvene rehabilitacije pridobiti koncesijo po tem zakonu (v nadaljnjem besedilu: izvajalci).

(3) Zaposlitvena rehabilitacija se financira iz sredstev proračuna Republike Slovenije, če je napotitelj Zavod. Cene storitev zaposlitvene rehabilitacije določi minister, pristojen za invalidsko varstvo.

IV. KONCESIJA ZA IZVAJANJE STORITEV
ZAPOSLOTIVNE REHABILITACIJE

19. člen

(podelitev koncesije)

(1) Koncesijo za izvajanje storitev zaposlitvene rehabilitacije podeli minister, pristojen za invalidsko varstvo.

(2) Ministrstvo, pristojno za invalidsko varstvo, razpiše javni natečaj za podelitev koncesije iz prejšnjega odstavka, v katerem določi kadrovske, organizacijske, tehnične in druge pogoje glede na vrsto, obseg in standarde storitev.

20. člen

(objava javnega natečaja)

(1) Besedilo objave javnega natečaja mora vsebovati:

- navedbo, da se koncesija podeljuje v skladu s tem zakonom,
 - vrsto in obseg storitev zaposlitvene rehabilitacije, ki so predmet razpisane koncesije,
 - krajevno območje, za katerega se razpisuje koncesija,
 - čas trajanja razpisane koncesije,
 - vrste dokazil o izpolnjevanju predpisanih pogojev in o sposobnosti za izvajanje storitev zaposlitvene rehabilitacije, ki so predmet koncesije,
 - rok za prijavo na razpis,
 - merila za izbiro med ponudbami,
 - odgovorno osebo za posredovanje informacij v razpisnem roku in
 - druge podatke, pomembne za javni natečaj.
- (2) Zainteresirani ponudniki lahko v času objave javnega natečaja zahtevajo razpisno dokumentacijo z vsemi podatki, ki jim omogočajo izdelati popolno ponudbo.

21. člen

(oddaja ponudb)

(1) Vsak ponudnik se na javni natečaj lahko prijavi le z eno ponudbo.

(2) Ponudnik lahko tekom razpisnega roka svojo ponudbo dopolnjuje ali spreminja.

(3) Ponudbo lahko odda pravna ali fizična oseba le samostojno. Če eno ponudbo pripravita skupaj dva ponudnika, strokovna komisija takšno ponudbo izloči iz nadaljnega ocenjevanja.

22. člen

(ocena ponudb)

(1) Za izvedbo javnega natečaja in pregled ter oceno na javni natečaj prispelih ponudb imenuje minister, pristojen za invalidsko varstvo, strokovno komisijo.

(2) Strokovna komisija iz prejšnjega odstavka izvede odpiranje prispelih ponudb najkasneje v roku 30 dni po poteku roka za prijavo na javni natečaj.

(3) Strokovna komisija po zaključnem odpiranju prispelih ponudb pregleda pravočasno prispеле ponudbe in po potrebi zahteva njihovo dopolnitev. Popolne ponudbe oceni v skladu z objavljenimi merili ter v roku 60 dni od prejema popolnih ponudb posreduje ministru, pristojnem za invalidsko varstvo, predlog za podelitev koncesij.

23. člen

(odločba o koncesiji)

(1) Minister, pristojen za invalidsko varstvo, izbranim ponudnikom z odločbo podeli koncesijo.

(2) Zoper odločbo o podelitvi koncesije ni pritožbe.

24. člen

(pogodba o koncesiji)

Na podlagi dokončne odločbe koncedent najkasneje v roku 30 dni od vročitve odločbe ponudi koncesionarju v podpis koncesijsko pogodbo, s katero uredita medsebojno koncesijsko razmerje, zlasti pa:

- vrsto in obseg storitev zaposlitvene rehabilitacije, ki so predmet koncesije,
- čas, za katerega se sklene koncesijska pogodba,
- način financiranja storitev zaposlitvene rehabilitacije,
- dolžnost in način poročanja koncesionarja koncedentu,
- obveznosti koncesionarja do uporabnikov storitev zaposlitvene rehabilitacije,
- sankcije zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,
- način nadzora nad izvajanjem koncesije,
- način spreminjanja koncesijske pogodbe oziroma koncesijskega razmerja,
- prenehanje koncesijskega razmerja,
- obveznosti koncesionarja ob prenehanju koncesijskega razmerja in
- druge določbe, pomembne za izvajanje storitev zaposlitvene rehabilitacije, ki so predmet koncesije.

25. člen

(prenehanje koncesije)

(1) Minister, pristojen za invalidsko varstvo, lahko z odločbo odvzame koncesijo, če:

- koncesionar brez utemeljenega razloga ne podpiše koncesijske pogodbe v roku, ki je določen v odločbi o podelitvi koncesije,
- poteče čas, za katerega je bila podeljena koncesija,
- koncesionar ne opravlja javne službe v skladu s predpisi in določbami koncesijske pogodbe ali
- koncesionar ne odpravi pri nadzoru ugotovljenih pomanjkljivosti in kršitev.

(2) Koncedent pisno opozori koncesionarja na razlog za odvzem koncesije in mu določi primeren rok za odpravo pomanjkljivosti in kršitev.

(3) Če koncesionar v določenem roku ne odpravi pomanjkljivosti in kršitev, mu koncedent z odločbo odvzame koncesijo za opravljanje storitev zaposlitvene rehabilitacije.

(4) Zoper odločbo o odvzemu koncesije ni pritožbe.

V. POSTOPEK ZA PRIDOBITEV STATUSA INVALIDA IN PRAVICE DO ZAPOSLOTVENE REHABILITACIJE

26. člen

(vloga za uveljavljanje pravic)

(1) Pravico do priznanja statusa invalida po tem zakonu in pravico do zaposlitvene rehabilitacije lahko uveljavlja oseba pri Zavodu. O priznanju statusa invalida po tem zakonu in pravici do zaposlitvene rehabilitacije lahko Zavod odloči v istem postopku.

(2) Vlogi iz prejšnjega odstavka priloži oseba zdravniški izvid z mnenjem osebnega zdravnika ali zdravnika po predpisih o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti in drugo dokumentacijo, s katero dokazuje trajne posledice telesne ali duševne okvare ali bolezni.

(3) Invalid, ki mu je bila izdana odločba o invalidnosti po drugih predpisih, priloži vlogi za uveljavljanje pravice do zaposlitvene rehabilitacije tudi dokončno odločbo.

27. člen

(odločanje o pravicah)

(1) Zavod odloča o priznanju statusa invalida, o pravici do zaposlitvene rehabilitacije in o drugih pravicah, ki iz nje iz-

hajajo, ter o zaposljivosti invalida v skladu z 34. členom tega zakona, opravlja pa tudi druge strokovne naloge, določene s tem zakonom.

(2) Organe, pristojne za odločanje o pravicah iz prejšnjega odstavka, določa statut Zavoda.

28. člen

(rehabilitacijske komisije)

(1) V postopku priznanja statusa invalida po tem zakonu in v postopku uveljavljanja pravice do zaposlitvene rehabilitacije mora Zavod pridobiti mnenje rehabilitacijske komisije.

(2) Rehabilitacijske komisije izdajajo mnenja v postopkih na prvi in drugi stopnji. Imenuje jih minister, pristojen za invalidsko varstvo.

(3) Član oziroma članica (v nadaljnjem besedilu: član) rehabilitacijske komisije, ki je sodeloval pri izdaji mnenja v postopku na prvi stopnji, ne more biti član rehabilitacijske komisije, ki o isti zadevi daje mnenje na drugi stopnji.

(4) Stroški dela rehabilitacijskih komisij se krijejo iz proračuna Republike Slovenije.

29. člen

(sestava rehabilitacijskih komisij)

Rehabilitacijske komisije na prvi in drugi stopnji delujejo v sestavi petih članov, in sicer:

- predsednika – zdravnika specialista medicine dela,
- enega člana – strokovnjaka s področja invalidskega varstva z univerzitetno, visoko oziroma višjo strokovno izobrazbo pedagoške, psihološke, sociološke, socialne ali druge družboslovne usmeritve,
- enega člana – strokovnjaka s področja zaposlovanja in trga dela z univerzitetno ali visoko strokovno izobrazbo,
- enega člana – strokovnjaka s specifičnih področij glede na telesno oziroma duševno okvaro ali bolezen obravnavane osebe in
- enega člana – z lastno izkušnjo invalidnosti na predlog invalidske organizacije.

30. člen

(mnenje rehabilitacijske komisije)

Rehabilitacijska komisija izda mnenje v skladu z merili, predpisanimi s pravilnikom iz 12. člena tega zakona. Pri tem upošteva podatke o telesni ali duševni okvari ali bolezni, podatke o izobrazbi, usposobljenosti in delovnih izkušnjah, morebitni rehabilitacijski obravnavi in druge podatke, ki lahko vplivajo na priznanje statusa invalida in na vrsto, obseg in trajanje zaposlitvene rehabilitacije.

31. člen

(predhodno rehabilitacijsko mnenje)

Pred izdajo mnenja iz prejšnjega člena lahko rehabilitacijska komisija pridobi mnenje o ravni invalidovih sposobnosti, znanj, delovnih navad in interesov, ki ga izdela izvajalec zaposlitvene rehabilitacije iz 18. člena tega zakona.

32. člen

(rehabilitacijski načrt)

(1) Na podlagi mnenja rehabilitacijske komisije izdela rehabilitacijski svetovalec oziroma rehabilitacijska svetovalka (v nadaljnjem besedilu: rehabilitacijski svetovalec) Zavoda v sodelovanju z invalidom rehabilitacijski načrt, ki določa vrsto, obseg, način in trajanje izvajanja storitev zaposlitvene rehabilitacije.

(2) Rehabilitacijski načrt se med izvajanjem rehabilitacije lahko dopolnjuje ali spreminja.

33. člen

(ocena zaposlitvenih možnosti)

(1) Zavod po zaključeni zaposlitveni rehabilitaciji izdelava oceno invalidovih zaposlitvenih možnosti na podlagi mesečnih poročil in končne evalvacije izvajalca zaposlitvene rehabilitacije iz 18. člena tega zakona. Iz ocene mora biti razvidno predvsem, ali je invalid zaposljiv v običajnem delovnem okolju, v podporni ali zaščitni zaposlitvi, za katera dela je usposobljen in kakšne podporne storitve ali prilagoditve potrebuje na delovnem mestu.

(2) Kadar kljub rehabilitaciji, prilagoditvam delovnega mesta in delovnega okolja invalid ne more dosegati delovnih rezultatov v višini vsaj ene tretjine zaposlenega na običajnem delovnem mestu, se v oceni zaposlitvenih možnosti oceni, da zaradi invalidnosti ni zaposljiv.

(3) Zavod na podlagi ocene iz prvega odstavka tega člena invalidu zagotavlja pomoč pri iskanju zaposlitve na ustreznih delovnih mestih v običajnem delovnem okolju, v invalidskih podjetjih, podporni ali zaščitni zaposlitvi oziroma pri vključitvi v programe aktivne politike zaposlovanja.

34. člen

(odločba o zaposljivosti)

(1) V primeru, da Zavod na podlagi ocene iz prejšnjega člena ugotovi, da invalid zaradi invalidnosti ni zaposljiv ali da se lahko zaposli le v zaščitni ali podporni zaposlitvi, izda o tem odločbo. Zoper odločbo je možna pritožba.

(2) Zavod lahko na vlogo invalida izda odločbo o zaposljivosti invalida v zaščitni ali podporni zaposlitvi na podlagi ocene zaposlitvenih možnosti iz prejšnjega člena tudi v primeru iz tretjega odstavka 13. člena tega zakona ali po zaključeni poklicni rehabilitaciji po drugih predpisih.

(3) Invalid oziroma delodajalec lahko na podlagi ocene doseganja delovnih rezultatov po metodologiji iz tretjega odstavka 69. člena tega zakona ali vloge za novo oceno zaposlitvenih možnosti iz prejšnjega člena zaprosi za ponovno odločanje o zaposljivosti.

VI. PROGRAMI SOCIALNE VKLJUČENOSTI

35. člen

(programi socialne vključenosti)

(1) Programi socialne vključenosti so socialni programi, namenjeni podpori in ohranjanju invalidovih delovnih sposobnosti. V programe se vključujejo invalidi, ki zaradi invalidnosti niso zaposljivi, kar Zavod po zaključeni zaposlitveni rehabilitaciji ugotovi z odločbo o zaposljivosti iz prejšnjega člena.

(2) Programe socialne vključenosti izvajajo izvajalci, izbrani na javnem razpisu, ki ga objavi ministrstvo, pristojno za invalidsko varstvo, in v katerem določi pogoje za izvajanje programov. Javni razpis se izvede v skladu s predpisi o izvrševanju proračuna.

(3) Z izbranimi izvajalci iz prejšnjega odstavka ministrstvo, pristojno za invalidsko varstvo, sklene večletno pogodbo o izvajanju programov socialne vključenosti, financiranje pa se dogovori z letno pogodbo.

(4) Programi socialne vključenosti se sofinancirajo iz proračuna Republike Slovenije.

VII. ZAPOSLOVANJE INVALIDOV

36. člen

(izenačevanje v zaposlitvi)

(1) Invalidi se zaposlujejo v običajnem delovnem okolju, v invalidskih podjetjih ter v podporni in zaščitni zaposlitvi na delih, ki ustrezajo njihovim sposobnostim.

(2) Delodajalec, ki sklepa pogodbo o zaposlitvi z invalidom za dela, za katera je bil invalid pri istem delodajalcu že zaposlen, v novi pogodbi o zaposlitvi ne sme invalidu določiti poskusnega dela, saj se šteje, da ima invalid znanja in sposobnosti, ki so potrebna za opravljanje tega dela.

(3) Če se invalidu v času trajanja delovnega razmerja stanje njegove invalidnosti poslabša v primerjavi s stanjem invalidnosti ob sklenitvi delovnega razmerja, se takšno poslabšanje ob izpolnjevanju drugih pogojev šteje kot okoliščina, na podlagi katere se invalidu priznajo enake pravice, kot se po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in po predpisih o delovnih razmerjih priznajo delovnim invalidom.

37. člen

(primerna delovna mesta za invalide)

(1) Delodajalci v letnem poslovnem načrtu, v sistemizaciji oziroma v razvidu delovnih mest izdelajo načrt zaposlovanja invalidov, v katerem predvidijo delovna mesta, ki so primerna za zaposlitev invalidov in druge ukrepe za ravnanje z invalidnostjo na delovnem mestu.

(2) Primerna delovna mesta za invalide so zlasti delovna mesta, opremljena z informacijsko, komunikacijsko in z drugo podporno tehnologijo, na katerih invalidnost ni ovira za enakovredno opravljanje dela. Primerna delovna mesta za invalide so tudi delovna mesta, na katerih je mogoče enakovredno opravljanje dela s prilagoditvijo delovnega časa potrebam zaposlenega invalida ob upoštevanju specifičnosti, ki izhajajo iz njihove invalidnosti. Prilagoditev delovnega časa je potrebno urediti v pogodbi o zaposlitvi.

(3) Kot primerno delovno mesto se lahko šteje tudi delo na domu in delo na daljavo.

(4) Delo na daljavo je način dela, kadar se delo v celoti ali delno opravlja izven sedeža oziroma poslovnih enot delodajalca, največkrat na domu ali v telecentrih, pri čemer invalid uporablja informacijsko-komunikacijske tehnologije.

38. člen

(pravica do sorazmernega dela nadomestil)

(1) Invalid, ki prejema nadomestilo iz naslova invalidnosti oziroma brezposelnosti in se zaposli za krajši delovni čas od polnega, zadrži pravico do prejemanja sorazmernega dela tega nadomestila.

(2) Višino in čas prejemanja sorazmernega dela nadomestil iz prejšnjega odstavka določi izplačevalec nadomestil po predpisih, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter zavarovanje za primer brezposelnosti.

39. člen

(redna odpoved pogodbe o zaposlitvi invalidu)

(1) Delodajalec ne sme invalidu redno odpovedati pogodbe o zaposlitvi zaradi nesposobnosti, če ne dosega pričakovanih rezultatov in invalid teh rezultatov ne dosega zaradi invalidnosti.

(2) Invalidu iz prejšnjega odstavka je delodajalec dolžan ponuditi sklenitev nove pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas za dela, ki ustrezajo njegovi strokovni izobrazbi in usposobljenosti ter so v skladu z njegovo delovno zmožnostjo.

(3) Če delodajalec invalidu ne more ponuditi pogodbe iz prejšnjega odstavka, mu lahko odpove pogodbo o zaposlitvi iz poslovnega razloga, o čemer odloči komisija za ugotovitev podlage za odpoved pogodbe o zaposlitvi po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

(4) Stroški dela komisije iz prejšnjega odstavka se za invalide, ki niso delovni invalidi, krijejo iz sredstev Sklada za vzpodbujanje zaposlovanja invalidov (v nadaljnjem besedilu: Sklad).

40. člen

(način zagotovitve drugega ustreznega dela invalidu)

(1) Delodajalec lahko invalidu odpove pogodbo o zaposlitvi, če mu hkrati ponudi sklenitev nove pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas na drugem ustreznem delu, ki ustreza invalidovi strokovni izobrazbi, usposobljenosti in delovni zmožnosti v skladu s predpisi o delovnih razmerjih in tem zakonom, ali mu na podlagi sporazuma z drugim delodajalcem zagotovi, da mu drugi delodajalec ponudi sklenitev pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas na ustreznem delu pri njem.

(2) Če je invalidu pri drugem delodajalcu ponujena v podpis pogodba o zaposlitvi za nedoločen čas v smislu prejšnjega odstavka, oziroma invalid ne sprejme ponudbe sklenitve nove pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas, nima pravice do odpravnine in nima pravice do nadomestila za čas brezposelnosti po predpisih o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti.

1. Zaščitna zaposlitev

41. člen

(zaščitna zaposlitev)

(1) Zaščitna zaposlitev je zaposlitev invalida na delovnem mestu in v delovnem okolju, prilagojenem delovnim sposobnostim in potrebam invalida, ki ni zaposljiv na običajnem delovnem mestu (v nadaljnjem besedilu: zaščiteno delovno mesto).

(2) Zaščitena delovna mesta se določijo s splošnim aktom delodajalca, ki običajno delovno mesto razdeli na več funkcionalno povezanih delovnih mest, na katera zaposluje invalide, za katere je Zavod z odločbo iz 34. člena tega zakona ugotovil, da se zaradi svoje invalidnosti lahko zaposlijo le na zaščitanih delovnih mestih.

(3) Delodajalci, ki nimajo s splošnim aktom določenih pogojev za opravljanje dela na posameznem delovnem mestu, morajo zaščitena delovna mesta določiti v izjavi o varnosti.

(4) Zaščitena delovna mesta zagotavljajo predvsem zaposlitveni centri, lahko pa tudi drugi delodajalci, ki določijo zaščitena delovna mesta na način iz tega člena.

(5) Tudi opravljanje dela invalida na domu je lahko opredeljeno kot zaščiteno delovno mesto.

42. člen

(pravice invalida v zaščitni zaposlitvi)

(1) Invalid sklene z delodajalcem pogodbo o zaposlitvi na zaščitnem delovnem mestu, v kateri se poleg obveznih sestavin v skladu s predpisi o delovnih razmerjih opredelijo tudi način in obseg izvajanja strokovne pomoči in spremljanja invalida na delovnem mestu oziroma druge storitve glede na ugotovljene potrebe invalida.

(2) Na podlagi sklenjene pogodbe iz prejšnjega odstavka ima invalid pravico do subvencije plače v skladu s tem zakonom.

43. člen

(zaposlitveni center)

(1) Zaposlitveni center je pravna oseba, ki se ustanovi zaradi zaposlovanja invalidov izključno na zaščitanih delovnih mestih in izpolnjuje kadrovske, organizacijske, tehnične in druge pogoje, ki jih predpiše minister, pristojen za invalidsko varstvo. Občine skrbijo za vzpodbujanje ustanavljanja zaposlitvenih centrov na svojem območju.

(2) Zaposlitveni center s splošnim aktom opredeli število zaščitanih delovnih mest za invalide. Opredeli tudi število delovnih mest za strokovne delavce in sodelavce iz 9. člena tega zakona, ki se financirajo iz javnih sredstev.

(3) Invalidom, zaposlenim na zaščitanih delovnih mestih, zagotavlja zaposlitveni center delo na svojem sedežu, v svojih poslovnih enotah, na podlagi sklenjenih poslovnih pogodb pa občasno lahko tudi pri poslovnih partnerjih. Zaposlitveni center mora zagotavljati programe, ki vsem zaposlenim invalidom zagotavljajo stalno in neprekinjeno delo in vse pravice, ki izhajajo iz sklenjenega delovnega razmerja.

44. člen

(izpolnjevanje pogojev)

(1) Izpolnjevanje pogojev za delovanje zaposlitvenega centra ugotavlja strokovna komisija iz 56. člena tega zakona. Minister, pristojen za invalidsko varstvo, z odločbo ugotovi, ali so izpolnjeni pogoji za delovanje zaposlitvenega centra.

(2) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

(3) Na podlagi dokončne odločbe se zaposlitveni center vpiše v razvid zaposlitvenih centrov, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za invalidsko varstvo.

45. člen

(vpliv na sprejemanje odločitev)

(1) Zaposlitveni center mora pred odločanjem o povečanju ali zmanjšanju osnovnega kapitala, spremembi lastništva, spremembi dejavnosti, pridobitvi ali odtujitvi nepremičnin in sprejetjem sklepa o prenehanju ter o drugih pomembnih odločitvah, ki so povezane z namenom njegovega delovanja, obvestiti ministrstvo, pristojno za invalidsko varstvo.

(2) Minister, pristojen za invalidsko varstvo, lahko z odločbo prepove sprejetje odločitev, ki bi lahko škodljivo vplivale na ohranjanje delovnih mest za invalide.

(3) Za povečanje ali zmanjšanje števila zaposlenih v zaposlitvenem centru mora zaposlitveni center pridobiti soglasje ministrstva, pristojnega za invalidsko varstvo.

46. člen

(oprostitve in olajšave)

(1) Zaposlitveni centri so zaradi zagotavljanja zaščitanih delovnih mest za invalide organizacije posebnega pomena.

(2) Finančna sredstva iz naslova, z zakoni in drugimi predpisi določenih, posebnih oprostitev in olajšav so zaposlitveni centri dolžni prikazovati na posebnem kontu in uporabiti za namene, določene v 61. členu tega zakona.

47. člen

(prednost pri pridobivanju javnih naročil)

Zaposlitvenim centrom lahko naročniki oddajo javno naročilo na enak način, kot je to v predpisih o javnih naročilih urejeno za invalidska podjetja.

2. Podporna zaposlitev

48. člen

(podporna zaposlitev)

(1) Podporna zaposlitev je zaposlitev invalida na delovnem mestu v običajnem delovnem okolju s strokovno in tehnično podporo invalidu, delodajalcu in delovnemu okolju.

(2) Invalidu se lahko zagotavlja pri uvajanju v delo, na delovnem mestu in pri vključevanju v delovno okolje strokovna podpora z informiranjem, svetovanjem in usposabljanjem, osebno asistenco, spremljanjem pri delu, razvojem osebnih metod dela in ocenjevanjem njegove delovne uspešnosti ter tehnična podpora s prilagoditvijo delovnega mesta in sredstev za delo.

(3) Delodajalcu in delovnemu okolju invalida se zagotavlja strokovna podpora z informiranjem in svetovanjem.

49. člen

(pogoji za podporno zaposlitev)

Za zaposlitev invalida, za katerega je Zavod z odločbo iz 34. člena tega zakona ugotovil, da je zaradi svoje invalidnosti zaposljiv le v podporni zaposlitvi, morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

- usposobljenost invalida za opravljanje del na konkretnem delovnem mestu,
- motiviranost in druge osebnostne lastnosti invalida, ki zagotavljajo uspešno delo,
- izdelan individualiziran načrt podpore invalidu in delodajalcu,
- pripravljenost delodajalca za sodelovanje in prilagoditev delovnega okolja ter delovnega mesta v skladu z načrtom iz prejšnje alineje.

50. člen

(pravice invalida v podporni zaposlitvi)

(1) Invalid sklene z delodajalcem pogodbo o zaposlitvi, v kateri se poleg obveznih sestavin v skladu s predpisi o delovnih razmerjih opredelijo tudi način in obseg strokovne in tehnične podpore invalidu, delodajalcu in delovnemu okolju.

(2) Na podlagi sklenjene pogodbe iz prejšnjega odstavka ima invalid lahko pravico do subvencije plače, če dosega nižje delovne rezultate, ugotovljene na podlagi ocene doseganja delovnih rezultatov iz tretjega odstavka 69. člena tega zakona, v višini in na način, predpisan s tem zakonom.

51. člen

(zagotavljanje podpornih storitev)

(1) Podporne storitve v rehabilitaciji in zaposlitvi za invalida, delodajalca ali delovno okolje invalida lahko izvajajo strokovni delavci in sodelavci iz 9. člena tega zakona, zaposleni pri delodajalcu, izvajalcih zaposlitvene rehabilitacije, v zaposlitvenih centrih ali v invalidskih podjetjih, lahko pa tudi druge fizične osebe, ki izpolnjujejo pogoje za opravljanje teh storitev v skladu s predpisi.

(2) Podporne storitve se plačujejo po cenah, ki jih določi minister, pristojen za invalidsko varstvo. Financirajo se lahko iz sredstev proračuna Republike Slovenije, Sklada ali drugih virov.

3. Invalidska podjetja

52. člen

(pojem invalidskega podjetja)

Kot invalidsko podjetje lahko posluje gospodarska družba, ki je organizirana in deluje kot kapitalna družba v skladu z določbami zakona, ki ureja gospodarske družbe, če posamezna vprašanja njenega pravnega statusa, upravljanja in poslovanja s tem zakonom niso urejena drugače.

53. člen

(pogoji delovanja)

(1) Gospodarska družba, ki je registrirana kot družba z omejeno odgovornostjo, delniška družba ali komanditna delniška družba, lahko posluje kot invalidsko podjetje, če med celim poslovnim letom zaposluje in usposablja najmanj 40% invalidov od vseh zaposlenih v družbi.

(2) Kapitalna družba izpolnjuje pogoj iz prejšnjega odstavka, če:

- ima izdelan poslovni načrt,
- zaposluje in usposablja invalide, ki se zaradi invalidnosti ne morejo zaposliti ali zadržati zaposlitve pri delodajalcih v običajnem delovnem okolju, ker jim ne morejo zagotoviti ustreznih delovnih mest in
- zaposluje najmanj enega strokovnega delavca iz 9. člena tega zakona, če zaposluje in usposablja več kot tri

invalide, sicer pa na vsakih 20 zaposlenih invalidov enega strokovnega delavca.

(3) Invalidi, zaposleni na zaščitene delovnih mestih v invalidskem podjetju, se ne štejejo v kvoto iz prvega odstavka tega člena.

54. člen

(status invalidskega podjetja)

(1) Gospodarska družba, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega člena, lahko začne poslovati kot invalidsko podjetje, ko pridobi status invalidskega podjetja.

(2) Status invalidskega podjetja gospodarski družbi z odločbo podeli minister, pristojen za invalidsko varstvo, po pridobitvi predhodnega soglasja Vlade Republike Slovenije.

(3) Če gospodarska družba v enem letu po pridobitvi predhodnega soglasja Vlade Republike Slovenije ni pridobila statusa invalidskega podjetja na način iz prejšnjega odstavka, Vlada Republike Slovenije predhodno soglasje prekliče.

55. člen

(vloga za pridobitev statusa)

(1) Vlogo za pridobitev statusa invalidskega podjetja lahko vložijo gospodarska družba, ki želi poslovati kot invalidsko podjetje, na ministrstvo, pristojno za invalidsko varstvo.

(2) Vlogo za pridobitev statusa invalidskega podjetja lahko vložijo tudi gospodarska družba ali druga pravna ali fizična oseba, ki želi ustanoviti gospodarsko družbo, ki bi poslovala kot invalidsko podjetje.

(3) Kadar vlogo za pridobitev statusa invalidskega podjetja vložijo gospodarska družba, ki ne izpolnjuje predpisane kvote za zaposlovanje invalidov iz 62. člena tega zakona in želi ustanoviti gospodarsko družbo, ki bi poslovala kot invalidsko podjetje, se vloga zavrne.

56. člen

(strokovna komisija)

Za obravnavo vlog in ugotavljanje izpolnjevanja pogojev za pridobitev statusa invalidskega podjetja, nadzor nad izpolnjevanjem pogojev za ohranitev statusa in nadzor nad uporabo finančnih sredstev iz naslova oprostitev in olajšav, minister, pristojen za invalidsko varstvo, imenuje strokovno komisijo.

57. člen

(delitev dobička)

Invalidska podjetja so dolžna najmanj 60% ustvarjenega dobička, doseženega s prodajo na trgu, nameniti za povečanje osnovnega kapitala družbe oziroma ga porabiti za enak namen kot finančna sredstva iz naslova oprostitev in olajšav iz 61. člena tega zakona.

58. člen

(lastništvo in vpliv na sprejemanje odločitev)

(1) V primeru, da se lastniški delež posameznega družbenika oziroma delničarja poveča tako, da bi znašal 25% ali več osnovnega kapitala družbe, je invalidsko podjetje predhodno dolžno o tem obvestiti ministrstvo, pristojno za invalidsko varstvo.

(2) Invalidsko podjetje je dolžno pisno obvestiti ministrstvo, pristojno za invalidsko varstvo, tudi o večji širitvi ali krčenju dejavnosti, pridobitvi ali odtujitvi nepremičnin, v katerih poteka glavna dejavnost, sprejetju sklepa o prenehanju gospodarske družbe in drugih pomembnih razvojnih odločitvah, ki lahko vplivajo na ohranjanje delovnih mest za invalide.

(3) V primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena lahko minister, pristojen za invalidsko varstvo, v roku 15 dni od prejema obvestila zahteva razveljavitev sprejete odločitve,

ki bi lahko škodljivo vplivala na ohranjanje delovnih mest za invalide.

(4) Za povečanje ali zmanjšanje števila zaposlenih v invalidskem podjetju nad 20 delavcev mora invalidsko podjetje pridobiti soglasje ministrstva, pristojnega za invalidsko varstvo.

59. člen

(revizija računovodskih izkazov)

(1) Invalidska podjetja so dolžna letna in poslovna poročila revidirati na način in pod pogoji, določenimi z zakonom, ki ureja revidiranje. Revizor mora tudi preveriti, ali je vsebina poslovnega poročila v skladu s sestavinami letnega poročila.

(2) Slovenski inštitut za revizijo sprejme na predlog ministra, pristojnega za invalidsko varstvo, pravila revidiranja invalidskih podjetij.

(3) Invalidska podjetja so dolžna revidirana poročila predložiti ministrstvu, pristojnem za invalidsko varstvo.

60. člen

(odvzem statusa)

(1) Gospodarski družbi se lahko z odločbo odvzame status invalidskega podjetja, če je pri nadzoru ugotovljeno:

- da ne izpolnjuje več pogojev za ohranitev statusa po tem zakonu,
- da nenamensko uporablja sredstva iz naslova oprostitvev in olajšav,
- da huje krši predpise.

(2) Zoper odločbo o odvzemu statusa invalidskega podjetja ni pritožbe.

61. člen

(oprostitve in olajšave)

Finančna sredstva iz naslova, z zakoni in drugimi predpisi določenih, posebnih oprostitvev in olajšav so invalidska podjetja dolžna prikazovati na posebnem kontu in jih uporabiti za naslednje namene:

- investicije v osnovna sredstva, ki so povezana z delom invalidov,
- izboljšanje delovnih pogojev za invalide,
- ohranjanje in ustvarjanje novih delovnih mest za invalide,
- pokrivanje izpada prihodka zaradi večje bolniške odsotnosti,
- pokrivanje izpada prihodka zaradi večjih težav iz tekočega poslovanja,
- izobraževanja in usposabljanja zaposlenih,
- plačilo revidiranja računovodskih izkazov po 59. členu tega zakona in
- druge razvojne namene, ki zagotavljajo večjo zaposljivost invalidov.

VIII. KVOTNI SISTEM ZAPOSLOVANJA INVALIDOV

62. člen

(dolžnost zaposlovanja invalidov – kvota)

(1) Delodajalci, ki zaposlujejo najmanj 20 delavcev, razen tujih diplomatskih in konzularnih predstavništav, invalidskih podjetij in zaposlitvenih centrov, so dolžni zaposlovati invalide v okviru določenega deleža od celotnega števila zaposlenih delavcev (v nadaljnjem besedilu: kvota).

(2) Povezane družbe po določbah zakona o gospodarskih družbah, ki skupaj zaposlujejo najmanj 20 delavcev, so dolžne zaposlovati invalide v okviru določene kvote od celotnega števila vseh zaposlenih delavcev v povezanih družbah. Kot povezana družba se po tem zakonu ne šteje invalidsko podjetje.

(3) Kvoto iz prejšnjih dveh odstavkov določi Vlada Republike Slovenije na predlog Ekonomsko socialnega sveta z uredbo. Kvota je glede na dejavnost delodajalca lahko različna, vendar ne more biti nižja od 2% in ne višja od 6% od skupnega števila zaposlenih delavcev.

(4) V primeru, da tako izračunana kvota ne predstavlja celega števila, se vrednosti do 0,5% zaokrožijo navzdol in vrednosti od vključno 0,5% zaokrožijo navzgor.

63. člen

(vštevanje v kvoto)

(1) V kvoto se vštevajo vsi invalidi iz 3. člena tega zakona, ki imajo sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za najmanj 20 ur tedensko.

(2) Invalid, zaposlen na zaščitenem delovnem mestu v običajnem delovnem okolju, se šteje za 1,5 zaposlenega invalida, invalid, zaposlen v podporni zaposlitvi, pa za 2 zaposlena invalida.

64. člen

(nadomestna izpolnitev kvote)

(1) Za izpolnitev kvote šteje tudi sklenitev pogodbe o poslovnem sodelovanju z zaposlitvenim centrom oziroma invalidskim podjetjem, po kateri se priznavajo stroški dela v višini zneska 18 minimalnih plač letno za vsakega invalida, ki bi ga moral delodajalec zaposliti v okviru predpisane kvote.

(2) Pogodbe o poslovnem sodelovanju iz prejšnjega odstavka so dolžne gospodarske družbe posredovati Skladu v roku sedem dni po sklenitvi.

65. člen

(plačilo zaradi neizpolnjevanja kvote)

(1) Delodajalec, ki ne izpolni kvote, je dolžan mesečno ob izplačilu plač obračunati in plačati v Sklad prispevek za vzpodbujanje zaposlovanja invalidov v višini 70% minimalne plače za vsakega invalida, ki bi ga bil dolžan zaposliti za izpolnitev predpisane kvote.

(2) Če Sklad ugotovi, da delodajalec prispevka iz prejšnjega odstavka ni plačal pravočasno, ga pisno pozove, da plača prispevek skupaj z zamudnimi obrestmi v naknadno določenem roku.

(3) Če delodajalec v določenem roku ne plača obveznosti iz prejšnjega odstavka, nihi ne dokaže, da ni zavezanec za plačilo, Sklad zadevo odstopi Davčni upravi Republike Slovenije v izterjavo.

66. člen

(prijava invalida v zavarovanje)

(1) Na prijavno odjavnem obrazcu v obvezno zdravstveno zavarovanje delavcev je potrebno označiti, da se prijavlja ali odjavlja delavec invalid.

(2) Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije mesečno posreduje Skladu podatke o prijavi in odjavi zaposlenih invalidov pri posameznih delodajalcih.

IX. VZPODBUDE ZA ZAPOSLOVANJE INVALIDOV

67. člen

(vrste finančnih vzpodbud)

Za enakopravnejše vključevanje invalidov v zaposlitev se lahko priznajo naslednje finančne vzpodbude:

- subvencije plač invalidom,
- plačilo stroškov prilagoditve delovnih mest in sredstev za delo invalidov,
- plačilo stroškov storitev v podpornem zaposlovanju,
- oprostitvev plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje zaposlenih invalidov,
- nagrade za preseganje kvote,

– letne nagrade delodajalcem za dobro prakso na področju zaposlovanja invalidov in
– druge vzpodbude na področju zaposlovanja invalidov in ohranjanja delovnih mest za invalide ter druge razvojne vzpodbude.

1. Subvencije plač invalidom

68. člen

(pravica do subvencije plače)

(1) Subvencija plače je pravica invalida, zaposlenega na zaščitenem delovnem mestu, lahko pa tudi v podporni zaposlitvi in v invalidskem podjetju, ki jo uveljavlja invalid pri Skladu zaradi doseganja nižjih delovnih rezultatov, ki so posledica njegove invalidnosti.

(2) O pravici do subvencije plače zaposlenemu invalidu odloča Sklad, pritožbe pa rešuje ministrstvo, pristojno za invalidsko varstvo.

69. člen

(določanje višine subvencije plače)

(1) Osnova za izračun subvencije plače invalida v podporni zaposlitvi in v invalidskih podjetjih je izhodiščna plača tarifnega razreda delovnega mesta invalida po veljavni kolektivni pogodbi ali minimalna plača, če je ta višja, na zaščiteneh delovnih mestih pa minimalna plača.

(2) Višina subvencije plače je odvisna od doseganja delovnih rezultatov invalida, ki se preverja enkrat letno na podlagi ocene, ki jo izdela:

– delodajalec za invalide, zaposlene v zaposlitvenem centru oziroma v invalidskem podjetju,

– izvajalec zaposlitvene rehabilitacije za invalide, zaposlene na zaščiteneh delovnih mestih v običajnem delovnem okolju, in za invalide, ki prejemajo subvencijo v podporni zaposlitvi.

(3) Metodologijo za oceno doseganja delovnih rezultatov na predlog Inštituta predpiše minister, pristojen za invalidsko varstvo.

(4) V primeru pritožbe zoper odločbo iz drugega odstavka prejšnjega člena glede višine subvencije plače ministrstvo, pristojno za invalidsko varstvo, zaprosi za mnenje o pravilnosti ocene doseganja delovnih rezultatov Inštitut.

70. člen

(odstotek subvencije plače)

Invalidi so upravičeni do naslednjih odstotkov subvencije plače od osnov iz prvega odstavka prejšnjega člena, glede na obliko zaposlitve:

- v zaščitni zaposlitvi od 30% do 70%,
- v podporni zaposlitvi od 5% do 30% in
- v invalidskem podjetju od 5% do 20%.

71. člen

(način določanja plače invalida)

(1) Subvencija plače invalida je sestavni del plačila za delo po pogodbi o zaposlitvi.

(2) Delodajalec mora pri plači invalida, zaposlenega v podporni zaposlitvi ali v invalidskem podjetju, ki ima pravico do subvencije plače v skladu z 68. členom tega zakona, upoštevati, da plača, ki jo invalidu izplača za opravljeno delo in subvencija plače, izplačana po tem zakonu, skupaj predstavljata plačo delovnega mesta, za katerega ima invalid sklenjeno pogodbo o zaposlitvi oziroma najmanj minimum, določen z zakonom oziroma kolektivno pogodbo.

(3) Na zaščiteneh delovnih mestih sta plača, ki jo za opravljeno delo invalida izplača delodajalec in subvencija plače, izplačana po tem zakonu, skupaj minimum, določen z zakonom oziroma kolektivno pogodbo.

(4) Sklad na podlagi zahtevka delodajalca povrne subvencije plač iz prejšnjega člena v roku enega meseca od prejema zahtevka.

2. Druge vrste finančnih vzpodbud

72. člen

(plačilo stroškov prilagoditve delovnega mesta in sredstev za delo)

(1) Na podlagi izdelanega načrta prilagoditve delovnega mesta in sredstev za delo lahko delodajalec, ki namerava zaposliti brezposelnega invalida, v primeru, da ni drugega zavezanca za plačilo, zaprosi za plačilo stroškov prilagoditve konkretnega delovnega mesta in sredstev za delo.

(2) Vlogo za plačilo stroškov prilagoditve iz prejšnjega odstavka vložiti na Sklad. Vlogi mora priložiti načrt prilagoditve delovnega mesta in sredstev za delo ter izjavo o nameravani zaposlitvi invalida za nedoločen čas.

(3) O pravici do plačila stroškov prilagoditve iz prvega odstavka tega člena odloča Sklad, pritožbe pa rešuje ministrstvo, pristojno za invalidsko varstvo.

73. člen

(plačilo stroškov storitev v podpornem zaposlovanju)

(1) Na podlagi izdelanega individualiziranega načrta podpore invalidu in delodajalcu ima delodajalec pravico do plačila stroškov podpornih storitev iz 51. člena tega zakona v obsegu do 15 ur mesečno, če invalid nima več pravice do zaposlitvene rehabilitacije po tem zakonu, če ima z njim sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas in če gre za zaposlenega invalida nad predpisano kvoto po tem zakonu.

(2) O pravici do plačila stroškov storitev v podpornem zaposlovanju iz prejšnjega odstavka odloča Sklad, pritožbe pa rešuje ministrstvo, pristojno za invalidsko varstvo.

74. člen

(oprostitvev plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje)

(1) Delodajalci so za invalide, ki jih zaposlujejo nad predpisano kvoto in katerih invalidnost ni posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni pri istem delodajalcu, na podlagi odločbe Sklada oproščeni plačila prispevkov za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(2) Določba prejšnjega odstavka velja tudi za delodajalce, ki zaposlujejo manj kot 20 delavcev in za samozaposlene invalide.

(3) Vlogi za oprostitvev plačila prispevkov iz prvega in drugega odstavka tega člena je potrebno priložiti kopijo prijave in zavarovanje iz prvega odstavka 66. člena tega zakona in pogodbo o zaposlitvi invalida, iz katere je razvidna višina njegove plače, delodajalci pa morajo predložiti še dokazila o izpolnjevanju kvote oziroma dokazila, da niso zavezani za izpolnjevanje kvote.

(4) O pravici iz prvega in drugega odstavka tega člena odloča Sklad, pritožbe pa rešuje ministrstvo, pristojno za invalidsko varstvo.

(5) Prispevke za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje iz prvega in drugega odstavka tega člena prikazuje delodajalec oziroma samozaposleni invalid na posebnem kontu in jih kot odstopljena sredstva uporabi za namene iz 61. člena tega zakona.

(6) Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije pokriva prispevke iz prejšnjega odstavka Republika Slovenija iz proračuna.

75. člen

(nagrada za preseganje kvote)

(1) Vlada Republike Slovenije v uredbi iz tretjega odstavka 62. člena tega zakona določi višino in čas prejemanja

nagrade delodajalcu, ki zaposluje več invalidov, kot je določeno s kvoto in delodajalcu, ki zaposluje manj kot 20 delavcev in ima zaposlene invalide, pod pogojem, da njihova invalidnost ni nastala kot posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni pri tem delodajalcu.

(2) Sklad na vlogo delodajalca izda odločbo o višini denarne nagrade.

(3) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

76. člen

(letne nagrade za dobro prakso)

(1) Sklad vsako leto razpiše javni natečaj za podelitev letnih nagrad delodajalcem za dobro prakso na področju zaposlovanja invalidov. Javni natečaj, v katerem so opredeljena merila za izbor, pripravi odbor, ki ga imenuje minister, pristojen za invalidsko varstvo.

(2) Nagrade podeljuje minister, pristojen za invalidsko varstvo.

X. SKLAD ZA VZPODBUJANJE ZAPOSLOVANJA INVALIDOV

77. člen

(ustanovitev in upravljanje Sklada)

(1) Sklad je javni finančni sklad, ki ga z namenom vzpodbujanja razvoja zaposlovanja invalidov v skladu s tem zakonom in ohranjanja delovnih mest zanje v imenu Republike Slovenije ustanovi Vlada Republike Slovenije. So-ustanovitelja sklada sta Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije in Zavod.

(2) Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije ob ustanovitvi prispeva v namensko premoženje sklada delež iz sredstev za invalidsko zavarovanje v višini, kot jo določi v skladu z zakonom in lahko na enak način povečuje njegovo vrednost. Zavod nameni za ustanovitev sklada delež sredstev v višini kot je določeno v proračunu Republike Slovenije za namene povečanja zaposlenosti invalidov in lahko iz istega vira povečuje vrednost namenskega premoženja.

(3) Vlada Republike Slovenije in oba zavoda iz prejšnjega odstavka uredijo medsebojna razmerja z ustanovitvenim aktom Sklada.

(4) Pri upravljanju Sklada sodelujejo tudi predstavniki sindikalnih zvez in konfederacij, reprezentativnih za območje države, in predstavniki delodajalskih združenj, reprezentativnih za območje države.

(5) Ustanovitelji z ustanovitvenim aktom določijo, da imajo sindikati in delodajalske organizacije iz prejšnjega odstavka najmanj po enega člana v nadzornem svetu Sklada.

78. člen

(delovno področje Sklada)

Skład odloča o pravicah in obveznostih invalidov in delodajalcev v skladu s pooblastili po tem zakonu in opravlja druge naloge, za katere je pristojen v skladu s tem zakonom in ustanovitvenim aktom.

79. člen

(sredstva Sklada)

(1) Skład pridobiva namenska denarna sredstva iz:

– plačil delodajalcev zaradi neizpolnjevanja predpisane kvote,

– sredstev Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, namenjenih pospeševanju zaposlovanja nezaposlenih delovnih invalidov,

– namenskih prihodkov proračuna Republike Slovenije iz naslova plačanih glob za storjene prekrške in odvzeto premoženjsko korist po tem zakonu,

– sredstev proračuna Republike Slovenije, namenjenih subvencioniranju plač invalidov,

– donacij in

– drugih virov.

(2) Sredstva za delo Sklada se zagotavljajo iz proračuna Republike Slovenije.

(3) Skład mora zagotavljati ločeno vodenje sredstev iz prvih dveh odstavkov tega člena.

(4) Republika Slovenija zagotavlja sredstva za kritje pravic, ki se po tem zakonu financirajo iz Sklada, iz proračuna Republike Slovenije, kadar drugi prihodki Sklada ne zadostujejo za kritje obveznosti Sklada. Višina sredstev, ki jih zagotavlja proračun Republike Slovenije, se opredeli v finančnem načrtu Sklada.

80. člen

(namen uporabe zbranih sredstev)

Denarna sredstva, pridobljena s plačilom zaradi neizpolnjevanja kvote, Skład uporablja za subvencije plač invalidov po tem zakonu in za financiranje drugih vzpodbud iz 67. člena tega zakona.

81. člen

(zbiranje in posredovanje podatkov)

(1) Skład brezplačno pridobiva osebne in druge podatke iz zbirk podatkov in evidenc v skladu s tem zakonom od upravljavcev, ki jih vodijo.

(2) Posamezniki in delodajalci morajo Skladu na njegovo zahtevo posredovati tudi vse podatke, ki jih Skład potrebuje pri odločanju o pravicah in obveznostih, za katere je pristojen.

(3) Skład lahko podatke, ki jih pridobi od zavezancev iz prvega in drugega odstavka tega člena, uporabi samo za potrebe postopkov po tem zakonu.

XI. NADZOR

82. člen

(vrste nadzora)

Nadzor po tem zakonu obsega:

– strokovni nadzor, ki ga izvajajo strokovne komisije, ki jih imenuje minister, pristojen za invalidsko varstvo,

– finančni nadzor, ki ga izvaja Računsko sodišče Republike Slovenije,

– nadzor nad poslovanjem izvajalcev zaposlitvene rehabilitacije, zaposlitvenih centrov, invalidskih podjetij, Sklada in Zavoda, ki ga izvaja ministrstvo, pristojno za invalidsko varstvo,

– nadzor nad izvajanjem pravic iz naslova delovnih razmerij in zaposlovanja po tem zakonu, ki ga izvaja Inšpektorat Republike Slovenije za delo,

– nadzor nad izpolnjevanjem kvote, ki ga izvaja Skład in

– nadzor nad izvajanjem ocenjevanja doseganja delovnih rezultatov zaposlenih invalidov, ki ga izvaja Inštitut.

XII. VODENJE ZBIRK PODATKOV

83. člen

(način vodenja zbirk podatkov)

(1) Ministrstvo, pristojno za invalidsko varstvo, vodi:

– razvid izvajalcev zaposlitvene rehabilitacije,

– razvid zaposlitvenih centrov in

– register invalidskih podjetij.

(2) Vpis v razvid oziroma v register in izbris iz razvida oziroma iz registra se izvede na podlagi dokončne odločbe ministra, pristojnega za invalidsko varstvo, in vsebuje naslednje podatke:

- zaporedno številko vpisa,
- datum vpisa in številko ter datum odločbe, ki je podlaga za vpis,
- ime, sedež in osebno ime zastopnika pravne osebe,
- datum izbrisa in številko ter datum odločbe, ki je podlaga za izbris.

84. člen

(vodenje evidenc)

(1) Evidenice po tem zakonu vodijo Zavod, Sklad in Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

(2) Podatki iz evidenc se smejo uporabljati samo za potrebe izvajanja tega zakona, za uveljavljanje pravic s področja socialne varnosti pri pristojnih institucijah ter za statistične ali znanstveno raziskovalne namene.

(3) Pravne osebe iz prvega odstavka tega člena, Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije in pristojni državni organi lahko neposredno izmenjujejo podatke iz evidenc, ki jih vodijo.

(4) Čas hrambe podatkov iz evidenc, predpisanih s tem zakonom, je 50 let.

85. člen

(evidenca Zavoda)

Zavod na podlagi tega zakona vodi naslednje evidenc:

- evidenco brezposelnih invalidov,
- evidenco invalidov, ki so pridobili status po tem zakonu,
- evidenco invalidov, ki jim je bila priznana pravica do zaposlitvene rehabilitacije,
- evidenco invalidov, ki jim je bila izdana odločba, da niso zaposljivi,
- evidenco invalidov, ki jim je bila izdana odločba o zaposljivosti na zaščitenih delovnih mestih,
- evidenco invalidov, ki jim je bila izdana odločba o zaposljivosti v podporni zaposlitvi,
- evidenco invalidov, zaposlenih na zaščitenih delovnih mestih z ločenim prikazom evidenc zaposlenih invalidov na zaščitenih delovnih mestih v običajnem delovnem okolju,
- evidenco invalidov, zaposlenih v podporni zaposlitvi in
- evidenco vseh zaposlenih v invalidskih podjetjih, z ločenim prikazom evidenc zaposlenih invalidov v invalidskih podjetjih.

86. člen

(podatki v evidencah Zavoda)

Zavod poleg podatkov, ki jih vodi za vse brezposelne osebe na podlagi predpisov s področja zaposlovanja in zavarovanja za primer brezposelnosti, vodi po tem zakonu še naslednje podatke:

- številko, datum in organ, ki je izdal odločbo o invalidnosti,
- vrsta invalidnosti,
- številko in datum izdaje odločbe o priznani pravici do zaposlitvene rehabilitacije iz 27. člena tega zakona,
- številko in datum izdaje odločbe o zaposljivosti iz 34. člena tega zakona,
- število, vrste in obseg strokovne in tehnične podpore invalidu, delodajalcu in delovnemu okolju v podporni zaposlitvi.

87. člen

(evidenca Sklada)

Sklad na podlagi tega zakona vodi naslednje evidenc:

- evidenco delodajalcev, ki so po tem zakonu dolžni zaposlovati invalide,

– evidenco delodajalcev, ki zaradi neizpolnjevanja kvote plačujejo v Sklad prispevek za vzpodbujanje zaposlovanja invalidov,

- evidenco delodajalcev, ki zaposlujejo večje število invalidov od predpisane kvote,
- evidenco prejemnikov letnih nagrad za dobro prakso na področju zaposlovanja invalidov,
- evidenco prejemnikov subvencije plače,
- evidenco prejemnikov plačila stroškov storitev v podpornem zaposlovanju,
- evidenco prejemnikov plačila stroškov prilagoditve delovnega mesta in sredstev za delo,
- evidenco upravičencev do oprostite plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

88. člen

(podatki o delodajalcih v evidencah Sklada)

Evidenice delodajalcev iz prvih štirih alinej prejšnjega člena, ki jih vodi Sklad, vsebujejo naslednje podatke:

- naziv in sedež delodajalca ter ime osebe, pooblaščenice za zastopanje,
- glavno dejavnost delodajalca,
- število vseh zaposlenih pri delodajalcu,
- število zaposlenih invalidov pri delodajalcu z ločenim prikazom števila sklenjenih pogodb o opravljanju dela na domu, dela na daljavo in dela na posebej primernih delovnih mestih za invalide,
- vrednost, čas trajanja in število sklenjenih pogodb delodajalca o poslovnem sodelovanju iz 64. člena tega zakona,
- dejavnost delodajalca, ki je uveljavil pravico iz 72., 73. in 74. člena tega zakona.

89. člen

(podatki o posameznikih – prejemnikih vzpodbud v evidencah Sklada)

Evidenice posameznikov – prejemnikov finančnih vzpodbud iz pete, šeste, sedme in osme alineje 87. člena tega zakona, ki jih vodi Sklad, vsebujejo naslednje podatke:

- osebne podatke prejemnikov vzpodbud (ime in priimek, EMŠO, davčno številko, podatke o prebivališču, podatke o invalidnosti),
- številko in datum izdaje odločbe o priznanju pravice do subvencije plače po 68. členu tega zakona,
- odstotek subvencije plače glede na obliko zaposlitve po 70. členu tega zakona,
- obdobje, za katero je sklenjena pogodba o zaposlitvi in priznana subvencija plače,
- način, obseg in predmet prilagoditve iz prvega odstavka 72. člena tega zakona,
- vrsta in obseg podpornih storitev iz prvega odstavka 73. člena tega zakona.

90. člen

(evidenca Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije)

(1) Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije vodi podatke o zavarovancih, vključenih v zdravstveno zavarovanje, iz katerih je razvidno, ali je zavarovanec invalid iz 3. člena tega zakona.

(2) Podrobnejša navodila za izpolnjevanje obrazca prijave v zavarovanje predpiše minister, pristojen za zdravje, v soglasju z ministrom, pristojnim za invalidsko varstvo, in so del obrazca.

91. člen

(varstvo osebnih podatkov)

Za zbiranje, uporabo in posredovanje osebnih podatkov po tem zakonu se uporabljajo določbe predpisov, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

XIII. KAZENSKÉ DOLOČBE

92. člen

(prekršek zaradi neplačevanja obveznosti iz naslova kvote)

(1) Z globo od 100.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, če ne izpolnjuje obveznosti plačevanja prispevka za neizpolnjevanje kvote iz 65. člena tega zakona.

(2) Z globo od 300.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, če se z navajanjem napačnih podatkov skuša izogniti izpolnjevanju kvote oziroma plačevanju obveznosti zaradi neizpolnjevanja kvote iz 63. in 65. člena tega zakona.

(3) Z globo od 100.000 do 500.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena, z globo v višini od 200.000 do 1.000.000 tolarjev pa odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

93. člen

(prekrški z delovno pravnega področja in zaposlovanja)

(1) Z globo od 300.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, če:

– ne upošteva določb o sklepanju pogodb o zaposlitvi v zaščitni zaposlitvi (42. člen) ali podporni zaposlitvi (50. člen) in

– ne upošteva določb o načinu izplačevanja plač v skladu z 71. členom tega zakona.

(2) Z globo od 100.000 do 500.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

94. člen

(prekrški invalidskih podjetij)

(1) Z globo od 3.000.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek invalidsko podjetje, če:

– uporablja odstopljena sredstva v nasprotju z nameni iz 61. člena tega zakona,

– razdeli dobiček v nasprotju z določbo 57. člena tega zakona,

– ne predloži revidiranega poročila iz 59. člena tega zakona ministrstvu, pristojnemu za invalidsko varstvo.

(2) Z globo od 100.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba invalidskega podjetja, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Določbe prve alineje prvega odstavka in prejšnjega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo za vse pravne subjekte, ki so oproščeni plačila prispevkov za socialno varnost.

95. člen

(odvzem premoženjske koristi)

(1) Če se pri finančnem nadzoru oziroma pri nadzoru nad poslovanjem invalidskega podjetja ugotovi, da je bil storjen prekršek iz prejšnjega člena, lahko Davčna uprava Republike Slovenije z odločbo odvzame premoženjsko korist, ki je bila pridobljena s storjenim prekrškom.

(2) Globe, plačane iz naslova prekrškov po tem zakonu, in odvzeta premoženjska korist iz prejšnjega odstavka so namenski prihodki proračuna Republike Slovenije, ki se namenijo za vzpodbujanje razvoja zaposlovanja invalidov in ohranjanje delovnih mest za invalide. Zbrana sredstva se v bilanci odhodkov namenijo Skladu iz 77. člena tega zakona.

96. člen

(organ za odločanje o prekrških)

(1) O prekrških po tem zakonu odloča Davčna uprava Republike Slovenije in Inšpektorat Republike Slovenije za delo.

(2) Izterjane globe za storjene prekrške po tem zakonu se zbirajo na posebnem kontu Sklada in porabljajo za vzpodbujanje razvoja zaposlovanja invalidov in ohranjanja delovnih mest za invalide.

XIV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

97. člen

(začasni izvajalci zaposlitvene rehabilitacije)

Do sprejema mreže izvajalcev zaposlitvene rehabilitacije iz 18. člena tega zakona izvajajo posamezne storitve zaposlitvene rehabilitacije pooblašteni izvajalci, ki so bili na podlagi javnega razpisa pred uveljavitvijo tega zakona izbrani s sklepom ministra, pristojnega za invalidsko varstvo.

98. člen

(dokončanje postopkov)

(1) Osebe, ki so na dan uveljavitve tega zakona vključene v katerikoli rehabilitacijski program iz programa aktivne politike zaposlovanja, nadaljujejo s programom skladno z zaposlitvenim načrtom. Na predlog Zavoda program zaključijo v skladu s 33. in 34. členom tega zakona.

(2) Postopki za pridobitev statusa invalidne osebe po Zakonu o usposabljanju in zaposlovanju invalidnih oseb (Uradni list SRS, št. 18/76 in Uradni list RS, št. 8/90), začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah navedenega zakona.

99. člen

(višina subvencije do izdaje podzakonskih aktov)

Do sprejema podzakonskih predpisov iz 12. člena in tretjega odstavka 69. člena tega zakona se subvencije plače za invalide, zaposlene v invalidskih podjetjih, določajo po Pravilniku o merilih za nadomestitev dela stroškov invalidskim podjetjem, subvencije plače za zaposlene invalide na zaščitnih delovnih mestih in v podporni zaposlitvi pa v višini 20% minimalne plače.

100. člen

(rok za uskladitev družbenih pogodb in poslovanja invalidskih podjetij)

Gospodarske družbe, ki so pridobile status invalidskega podjetja do uveljavitve tega zakona, so dolžne v enem letu po uveljavitvi tega zakona uskladiti družbene pogodbe in poslovanje z določbami tega zakona.

101. člen

(rok za vzpostavitev registra invalidskih podjetij)

Invalidska podjetja se vpišejo v register invalidskih podjetij najkasneje v roku treh let po uveljavitvi tega zakona.

102. člen

(rok za ustanovitev Sklada)

Sklad iz 77. člena tega zakona se ustanovi najkasneje v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona.

103. člen

(rok za zbiranje podatkov)

(1) Najkasneje v roku šest mesecev po vpisu v register pristojnega sodišča mora Sklad zbrati podatke o vseh delodajalcih iz 62. člena tega zakona, podatke o vseh zaposlenih

pri teh delodajalcih in podatke o vseh zaposlenih invalidih iz 63. člena tega zakona.

(2) V roku iz prejšnjega odstavka delodajalci Skladu posredujejo tudi en originalni izvod pogodbe o poslovnem sodelovanju iz 64. člena tega zakona.

(3) Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije najkasneje v roku štirih mesecev po uveljavitvi tega zakona dopolni evidenco zavarovancev, vključenih v zdravstveno zavarovanje, s podatkom o invalidnosti zavarovancev po 3. členu tega zakona.

104. člen

(rok za začetek izvajanja javnih pooblastil Inštituta)

Inštitut najkasneje v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona preuredi svojo notranjo organizacijo tako, da bo lahko opravljal naloge in javna pooblastila iz 8. člena tega zakona za vse skupine invalidov.

105. člen

(rok za izdajo uredbe Vlade Republike Slovenije)

Vlada Republike Slovenije izda uredbo iz tretjega odstavka 62. člena tega zakona najkasneje do 31. decembra 2004.

106. člen

(rok za izdajo podzakonskih aktov)

Minister, pristojen za invalidsko varstvo, izda podzakonske akte iz 12. člena, prvega odstavka 43. člena in iz tretjega odstavka 69. člena tega zakona najkasneje v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona.

107. člen

(izrekanje denarnih kazni)

(1) Globe, določene s tem zakonom, se do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03) v postopku o prekršku izrekajo kot denarne kazni, in sicer za:

– prekršek iz 92. člena tega zakona v razponih, kot so določeni z Zakonom o prekrških (Uradni list SRS, št. 25/83, 36/83 – popr., 42/85, 2/86 – popr., 47/87 in 5/90 ter Uradni list RS, št. 10/91, 13/93, 66/93, 35/97, 73/97 – odločba US, 87/97, 73/98, 31/2000 in 24/01),

– prekršek iz prvega odstavka 93. člena tega zakona v razponu od 300.000 do 1.000.000 tolarjev, za prekršek iz drugega odstavka 93. člena tega zakona v razponu od 100.000 do 500.000 tolarjev in

– prekršek iz prvega odstavka 94. člena tega zakona v razponu od 3.000.000 do 10.000.000 tolarjev, za prekršek iz drugega odstavka 94. člena tega zakona v razponu od 100.000 do 500.000 tolarjev.

(2) Do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03) se za odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika ne uporablja določba tretjega odstavka 92. člena in drugega odstavka 93. člena tega zakona.

108. člen

(uporaba določb 95. in 96. člena tega zakona)

Določbe 95. in 96. člena tega zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2005.

109. člen

(razveljavitev predpisov)

(1) Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati:

– Zakon o usposabljanju in zaposlovanju invalidnih oseb (Uradni list SRS, št. 18/76 in Uradni list RS, št. 8/90), Samoupravni sporazum o merilih in postopku za ugotavljanje lastnosti invalidne osebe (Uradni list SRS, št. 17/78) in Samoupravni sporazum o obveznem minimumu medicinske

dokumentacije v postopku uveljavljanja pravic iz naslova invalidnosti (Uradni list SRS, št. 66/89), izdana na njegovi podlagi,

– Zakon o zaposlovanju slepih invalidnih oseb (Uradni list SRS, št. 12/70), ki pa se uporablja do začetka izvajanja kvotnega sistema zaposlovanja invalidov iz 62. člena tega zakona,

– določba sedme alineje prvega odstavka 48. člena Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 5/91, 17/91 – popr., 12/92, 12/93, 71/93, 2/94 – popr., 38/94, 69/98, 65/2000, 97/01 – ZSDP, 42/02 – ZDR, 67/02 in 2/04 – ZDSS-1) in

– Pravilnik o merilih za nadomestitev dela stroškov invalidskim podjetjem (Uradni list RS, št. 54/97).

(2) Izvršilni predpisi iz prve in četrte alineje prejšnjega odstavka se uporabljajo do sprejema pravilnika iz 12. člena tega zakona in metodologije iz tretjega odstavka 69. člena tega zakona, kolikor niso v nasprotju z določbami tega zakona.

110. člen

(uskladitev drugih predpisov)

(1) Ne glede na določbe drugega odstavka 446. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 106/99, 72/2000, 81/2000 – ZPSV-C, 124/2000, 109/01, 108/02, 110/02 – ZISDU-1, 63/03 – ZIPRS0304-A, 63/03 – odločba US, 135/03 in 2/04 – ZDSS-1) se določbe 102. do 105. členov Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju začnejo uporabljati z dnem uveljavitve uredbe Vlade Republike Slovenije iz tretjega odstavka 62. člena tega zakona.

(2) Določbe 569. člena Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 30/93, 29/94, 45/94, 82/94, 20/98, 32/98, 37/98, 84/98, 6/99, 54/99, 31/2000, 36/2000, 45/01, 59/01 in 93/02 – odločba US) se najkasneje v roku šest mesecev od uveljavitve tega zakona uskladijo z določbami tega zakona.

111. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 101-04/03-2/1

Ljubljana, dne 21. maja 2004.

EPA 1075-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

2874. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu (ZPCP-1B)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu (ZPCP-1B)

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu (ZPCP-1B), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 21. maja 2004.